

Ensamvarg som vågar

Anita Wall vågade sig på kärlek och lantställe på äldre dar.

På Brunngatan Fyra spelar hon en mormor som inte vet var hon ska göra av sin längtan när det är sent i livet.

Men själv fyller Anita Wall livet med både kärlek och arbete.

– Det tar ofta emot att acceptera sin ålder. Men det gör jag faktiskt. Jag tror inte att jag ljuger när jag säger att jag inte har några åldersproblem, säger hon och plirar med pigga blå ögon. Och jag har så roligt med barnbarnen. Men det börjar bli jobbigt med alla resor. Jag jobbade nere i Helsingborg nyligen. Det är fem timmar dit och jag har bestämt att aldrig mera vara så mycket hemifrån.

Hon turnerar med "Oscar och den rosa tanten", en monolog av Eric-Emmanuel Schmitt som först sattes upp på Dramaten för fyra år sedan. Och så är det "Rena rama verkligheten" av Kristina Lugn. Om Karin Stiltje, en kvinna som anar att hon börjat få tomtar på loftet. Hon är ju en förnuftig kvinna och vill behålla sitt förstånd, inte minst för de älskade barnbarnens skull.

Hon har sedan länge begravt sin poetpseudonym Solveig Fuskmocka på Maria kyrkogård. Nu för hon i stället en mer prosaisk tillvaro som tjänsteman på Folkhälsoinstitutet.

– Hon sörjer sitt språk. Och kärleken har sprungit ifrån henne. Så hon får hitta på en drömbild, hennes kollega Erik Broberg, som visar sig vara en riktig träkmåns. Det blir ju någonting mellan dem och det får hon väl vara glad åt. Men så överger han henne. Och

hon står där ensam i sitt kök. Men hon har ett barn som hon håller av. Ett barnbarn kanske.

Det är nu tio år sedan som Anita Wall lämnade Dramatens fasta ensemble efter att ha varit anställd på nationalscenen i nästan fyra decennier. Hon var 59 år och det var det sista året som kvinnliga skådespelare pensionerades vid den åldern. Trots att hon var känd och folkkär, inte minst efter många roller i tv-ensemblen, var det inte direkt så att erbjudandena om frilansuppdrag rasade in.

Så hon gjorde en Bette Davis och satte in annonsen "Anita Wall söker nya uppdrag inom teater, tv, film och radio" i DN.

– Jag visste ju att pensionen inte gick att leva på. Och jag har jobbat sedan dess, jag ska inte klaga. Och jag gör små nedslag på Dramaten.

Länge levde Anita Wall ensam efter att ha skilt sig. Men för några år sedan övergick den långa vänskapen till kollegan Lars Lind i något annat.

– Och för två år sedan gifte vi oss. Det är så kul. Och samtidigt ett stort steg att våga ta. Jag hade varit ensam ganska länge. Jättelänge, faktiskt. Med några små fånerier emellan. När man är ensam kan det nästan vara skönt om man har sorger. Men man har ju ingen att dela glädjen med och det är tråkigt. Nu har vi köpt ett lantställe nere i Sörmland. Folk frågade hur vi skulle orka, men gör vi inte det är det ju bara att sälja.

Lars Lind.

● **Louise Kristoffersson**
louise.kristoffersson@mitti.se
tel 550 551 19

Veteranen Anita Wall har inga åldersproblem – hon fyller livet med kärlek, barnbarn och arbete.

FOTO: CHRIS ANDERSON

Spelar på Brunngatan Fyra

- ▶ **Namn:** Anita Wall.
- ▶ **Ålder:** 69 år.
- ▶ **Gör:** Skådespelare.
- ▶ **Bor:** Lägenhet på Östermalmsgatan.
- ▶ **Familj:** Gift med Lars Lind, mor-

mor till James och Ella, mamma till Åsa och Sara, svärsönerna Niklas och Alex, lillebror Erik.
▶ **Aktuell:** I Kristina Lugns "Rena rama verkligheten" på Brunngatan Fyra.

i korthet

Nyskapande argentinsk tango

DANS Alla som gillar tango kan få sitt lystmäte i veckan när föreställningen "Arealidades" kommer till Oscarsteatern. Det argentinska tangoparet Pablo Villarraza och Dana Frígoli är ett av världens mest kända och har gjort koreografi som blandar klassiska tangostilar med samtida. Föreställningen inleds med en förkonsert med den svenska Quinteto Sonors nytolkningar av Astor Piazzolla.

– Glöm den stereotypa och romantiserade schablonberättelsen om tangos tillkomst i Buenos Aires våldsamma glädjekvarter för 100 år sedan, säger den svenska arrangören och producenten Michel Bajuk.

Afrikansk filmfestival i fem dagar

FILM "Ubuntu!" är en filmfestival för alla med intresse av frågor som rör den skakiga relationen Afrika–Europa. Filmfestivalen äger rum mellan den 21 och 25 oktober på Bio Rio och Klarabiografen.

14 filmer visas och det blir även seminarier på aktuella teman. Några av regissörerna kommer på besök och berättar om filmerna, bland andra den unga kenyanska filmregissören Wanuri Kahiu, som hyllas för sin långfilm "From a Whisper", som tar sin utgångspunkt i sprängningarna av USA:s ambassad i Nairobi för drygt tio år sedan.

tipset!

På Judiska teatern spelas just nu "ABADAI a comedy about loneliness, death and a little chick", som är en självbiografisk monolog skriven och framförd av

Amikam Leby från Tel Aviv. Teater- och filmregissören Maria Blom, som bland annat gjort filmen "Masjävlar", står för regin. Pjäsen spelas på engelska.

Från långfilmen "From a Whisper", som visas på "Ubuntu!" Filmfestival.

Lyssna till franska klassiker på Forum

LITTERATUR Kulturföreningen Forum håller den högkulturella fanan högt med sina litteraturkvällar. På onsdag handlar det om Albert Camus "Främlingen" som läses av skådespelaren Johan Holmberg. Därefter blir det samtal med Kristina Lugn, Peter Kihlgård, Malte Persson och Sara Danius och musik av Joakim Milder.

Sedan 2001 pågår serien "Klassiskt med Proust" där kulturpersonligheter läser ur Prousts romansvit "På spänning efter den tid som flytt". Efter åtta år har de kommit fram till del fem i det sju volymer långa verket. På söndag läser Anna Hallberg, Maria Rostotsky spelar piano.